

Poniedziałek 3 Luty
/zbiorowa za żywych/

18:00 - O Boże błog. w rodzinie

- O powołania do Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi

- O Boże błogosławieństwo dla ks. Adama z ok. 92 urodzin

Wtorek 4 Luty

07:00 + rodzice: Paweł i Julianna Glembin

Środa 5 Luty
św. Agaty

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ ks. Kazimierz Szwabe w 4 r. śm.

+ Mach: Jan w r. śm. i Agnieszka

+ Jolanta i Janusz Marcinkowscy od znajomych

+ z rodzin: Necel i Krukowskich

+ ks. Kazimierz Krucz w r. śm.

+

+

Czwartek 6 Luty
św. męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

07:00 + Monka, Grzegorz, Elżbieta Fiszcz

17:00 + Florian Bolda w 2 r. śm

Piątek 7 Luty

18:00 + rodzice: Necel i Cieplinscy,
rodzeństwo

Sobota 8 Luty

18:00 + Anna w r. śm. i Bolesław

Niedziela 9 Luty
V zwykła

08:00 + Ciskowscy: Jan i Berta

10:30 - w intencji parafian (7) i ofiarodawców budowy kościoła

16:00 + Gerard Jeschke z ok. ur.

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

IV Niedziela Zwykła –2 lutego 2025 r.

1. Dzisiaj obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego - Dzień Życia Konsekrowanego. Puszka przeznaczona jest na zakony kontemplacyjne w naszej diecezji – na utrzymanie klasztorów ss. betlejemitek w Grabowcu, benedyktynek w Żarnowcu i karmelitanek bosych w Gdyni-Orłowej i w Suchej Hucie.
2. Dzisiaj o godz. 14.15 spotkanie Żywego Różańca w kościele. Po koronce krótkie spotkanie zelatorów różańca w kaplicy za prezbiterium.
3. Jutro obchodzimy wspomnienie św. Błażeja, w środę św. Agaty, w czwartek św. Pawła Miki i Towarzyszy. We wspomnienie św Błażeja błogosławieństwo świecami gardeł, zaś we wspomnienie św. Agaty poświęcenie chleba.
4. Biuro parafialne czynne w poniedziałki i środy bezpośrednio po zakończeniu Mszy św.
5. Jubileuszowa adoracja Najśw. Sakramentu w środę od 17.00 do 18.00 z okazji do spowiedzi św., zakończona Nowenną do MBNP i Eucharystią i w czwartek od 9.15-10.15.
6. W czwartek przed południem odwiedzę stałych zgłoszonych chorych z posługą sakramentalną.
7. W pierwszy piątek lutego od 17.30 jest okazja do spowiedzi św. Po Mszy św. nabożeństwo ku czci Serca Bożego.
8. W piątek po mszy wieczornej o 19.00 spotkanie najstarszej grupy oazowej w zakrystii, w sobotę o 9.00 spotkanie młodszej grupy LSO, następnie lektorek i oazy z racji remontu salki także w zakrystii.
9. Przy wyjściu można nabyć Gościa Niedzielnego w cenie 10 PLN i nasz parafialny biuletyn za dobrowolną ofiarą.
10. Zbiórka na ogrzewanie 16 i 23 lutego oraz 2 marca. Zgodnie z listopadową zapowiedzią od czwartej niedzieli marca będziemy regularnie co miesiąc zbierać do puszek na ogrzewanie kościoła. Za tydzień taca budowlana jest przeznaczona na materiały do remontu salki i poręcze do wejść do kościoła od strony zachodniej.

Na nadchodzący czas niech nam Pan Jezus błogosławi.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

W Kościele Katolickim pierwsze dni lutego należą do patronów, którzy chronią domostwa przed klęskami żywiołowymi, strzegą od rozmaitych chorób, a za ich wstawiennictwem dzieją się cuda. Święta Agata, nazywana często „ognistą świętą”, to od wieków jedna z najbardziej czczonych świętych chrześcijańskich.

Święta Agata, nazywana często „ognistą świętą”, to od wieków jedna z najbardziej czczonych świętych chrześcijańskich. Imię Agata ma rodowód grecki: Agathós co oznacza dobra, dobry. Łacińskie brzmienie 5 lutego, w dniu patronalnym świętej, w kościołach parafialnych błogosławiono chleb, sól i wodę, które skrzętnie chowano w domach, by za pośrednictwem świętej, chroniły domy od nieszcześć, klęsk żywiołowych, a przede wszystkim od ognia. Wierzono, że wrzucona sól do ognia tłumi go, natomiast wrzucenie soli do studni, miało zapewnić oczyszczenie wody. Poświęcone kawałki chleba rozmieszczano w zagrodach i chałupach, chroniąc je przed pożarem i zapewniając pomyślność w domu. Popularnym zwyczajem na wsi było obchodzenie domostw podczas burzy z obrazem świętej Agaty, który miał chronić przed uderzeniem pioruna.

Chłopi poświęconym chlebem i solą karmili zwierzęta, by uchronić je od zarazy. Wypieczone z pszenicy, żyta i otrąb chlebki świętej Agaty podawano bydłu przed wypędzeniem na pastwisko, wołom, gdy po raz pierwszy zaprzęgnięto je do pług, oraz krowom tuż przed ociepleniem się.

Święta Agata urodziła się w portowym mieście Katana na Sycylii około 235 roku. Pochodziła ze znakomitego chrześcijańskiego rodu i już w wieku 15 lat postanowiła żyć w dziewictwie, by tym samym dać świadectwo w świecie pogańskim, na wartości płynące z przyjęcia nauk Chrystusa. Podczas specjalnego nabożeństwa, oficjalnych uroczystości zwanych velato, biskup Katanii przyjął od młodej patrycjuszki śluby dziewictwa. Na znak konsekracji biskup nałożył na nią flammeum – czerwoną zasłonę, która wśród chrześcijan była znakiem, że nosząca ją kobieta jest dziewicą konsekrowaną i w Kościele lokalnym pełni posługę diakonis. Agata na miesiąc trafiła pod opiekę Afrodyzji, właścicielki przybytku rozkoszy, która wraz z córkami prowadziła w Katanii ekskluzywny dom, który odwiedzali najzamożniejsi obywatele miasta. Miała tam nabyć nowych cech, które zagwarantowałyby uległości przychylności dla prokonsula. Poddawano ją przeróżnym pokusom, zachętom, naciskom, perswazjom, karom i cierpieniem tylko po to, by zmieniła swój sposób patrzenia na świat wartości. Agata pokazała jednak moc swego charakteru. Drastyczne środki nie pozwoliły osiągnąć oprawcom zamierzonego celu. Zdecydowano poddać Agatę okrutniejszym torturom: rozszarpano młodej dziewczynie piersi kleszczami. Okaleczoną, ledwie żyjącą, przeniesiono do kazamatów więzienia, by tam wykrawiając się, oddała cześć Augustowi i Romie. W nocy jednak Agata podczas gorliwej modlitwy do Boga została uzdrowiona. Po kilku dniach spędzonych w ciemnej celi, stanęła przed obliczem oprawców, którzy z niedowierzaniem oglądali jej zabliźnione rany. Nazajutrz rozsypano żarzące się węgle, a na nich położono Agatę, chcąc ją spalić żywcem. W tym czasie jednak nawiedziło Katanię trzęsienie ziemi, wskutek czego zginęło wielu pogan. Przestraszeni ludzie zaczęli się domagać zaprzestania męczenia dziewicy. Z nadpalonym ciałem Agatę umieszczono w celi, w której zmarła 5 lutego 251 roku. Świece św. Błażeja

Św. Błażej, biskup Sebasty – miasta położonego na terenie dzisiejszej Turcji – umarł około 316 roku. Kościół wspomina tego męczennika 3 lutego. Tradycja sięgająca wczesnego średniowiecza przekazała pamięć o nim jako orędowniku i opiekunie wiernych, zwłaszcza w chorobach gardła. Za jego wstawiennictwem prosimy Boga o zdrowie gardła i o łaskę dobrego korzystania z daru mowy. Pod koniec Mszy świętej wierni otrzymują błogosławieństwo połączone z prośbą o zachowanie od chorób gardła i języka. Osoba i życie św. Błażeja osnute są legendami. Żywy jednak przez wieki kult, jaki odbierał na Wschodzie i Zachodzie, świadczy o historyczności jego postaci i męczeńskiej śmierci. Według tradycji św. Błażej przyszedł na świat w Cezarei Kapadockiej (dzisiejsza Turcja). Początkowo pracował jako lekarz, jednakże zrezygnował ze swojego zawodu i udał się na pustynię, aby tam być bliżej Boga poprzez modlitwę i umartwienia. Po śmierci biskupa Sebasty w Armenii (dziś – Sivas w Turcji) miejscowe duchowieństwo, jak i wierni świeccy zwrócili uwagę na osobę św. Błażeja, wybierając go na swojego pasterza. W tym czasie na Wschodzie panował cesarz Licinius (306-323), pragnący zniszczyć chrześcijaństwo. Z tego też powodu wznicili na krwawe prześladowanie. Nasz patron schronił się wówczas do jednej z pieczar górskich i stamtąd nadal kierował swoją diecezją. Doniesiono jednak władzom o miejscu przebywania biskupa Błażeja. Aresztowano go i umieszczono w więzieniu, gdzie umacniał w wierze swoich wiernych tam przebywających. W więzieniu także uzdrowił w sposób cudowny syna pewnej kobiety, któremu ośc przebiła gardło i groziło to uduszeniem. Gdy daremne stały się namowy i groźby kierowane do uwięzionego

św. Błażeja wobec jego niezłomności w wierze, poddano go okrutnym torturom i w końcu ścięto bohater-skiego biskupa mieczem – IV wiek (W. Zaleski, H. Fros). W ikonografii przedstawiano św. Błażeja jako greckiego biskupa z księgą w ręku i udzielającego błogosławieństwa. Od XIV w. ukazywano Świętego z żelaznym zgrzeblem w ręku, jako narzędziem jego tortur. W przedstawieniach scenicznych (w sztuce) korzystano najczęściej z następujących epizodów życia św. Błażeja: 1. św. Błażej siedzący przed grocią, błogosławiący i karmiący zwierzęta; 2. św. Błażej cudownie uzdrawiający chłopca dławiącego się rybią ością; 3. św. Błażej zmuszający wilka do oddania kobiecie porwanej świni (H. Wegner). Popularność Świętego przejawiała się w ludowych zwyczajach. Lud widział w św. Błażeju opiekuna zwierząt domowych, czcił go jako patrona od chorób gardła i krwotoków. Jako swego patrona obrali św. Błażeja greplarze i kamieniarze. Św. Błażej jest także patronem miasta Dubrownik w Chorwacji. W dniu św. Błażeja święcono chleb, wino, wodę i owoce (głównie jabłka), używane później w chorobach gardła. Święcone jabłka dawano do zjedzenia w chorobie gardła. Takie jabłko dawano też zwierzętom, głównie bydłu, przy zadławieniu się. Poświęcano też świece zwane „błażejkami”, którymi dotykano chore gardło. Obecnie liturgiczny obchód ku czci św. Błażeja przypada na dzień 3 lutego i ma rangę wspomnienia dowolnego. W „Liturgii Godzin” (t.III, s. 1103 – 1104) możemy zapoznać się z fragmentem kazania św. Augustyna wygłoszonego z racji święceń biskupich, w którym kaznodzieja mówi o potrzebie cierpienia pasterza za swoje owce. Tekst ten dostosowano do osoby św. Błażeja, który jako dobry pasterz cierpiał i oddał swoje życie w ofierze za owce (swoich diecezjan). Współcześnie w naszych kościołach błogosławi się świece ku czci św. Błażeja i udziela się nimi błogosławieństwa obecnym w świątyni wiernym, tradycyjnie dotykając gardła skrzyżowanymi świecami (można to czynić, np. w domu i nie tylko w sam dzień poświęcony św. Błażewi). Po błogosławieństwo wierni najczęściej podchodzą do stopni ołtarza. Kapłan nie tylko wypowiada stosowne słowa, ale i dotyka gardła dwiema świecami. Warto sobie w tym dniu szczególnie uświadomić moc wiary. To ona decyduje o skuteczności sakramentaliów, do których Kościół zalicza błogosławienie gardel. Są to znaki umacniające w nas łaski otrzymane w sakramentach i lepiej przygotowujące do ich przyjęcia. Tak więc nie ma żadnej magii w tym obrzędzie, bo nie dotyk ma moc uzdrawiania. Jest on jedynie zewnętrznym znakiem naszej wewnętrznej ufności we wstawiennictwo św. Błażeja.

Ile jest w Polsce zakonnic klauzurowych?

W klasztorach kontemplacyjnych w Polsce żyje ok. 1250 mniszek, w tym 1198 w klasztorach należących do konferencji klauzurowej. Choć można zaobserwować pewien wzrost liczby sióstr podejmujących życie zakonne na wszystkich etapach formacji, ogólna liczba mniszek powoli spada. W znacznym stopniu przyczyną tego spadku jest liczba zgonów. 1/3 wszystkich zgonów w 2021 r. stanowiły zgony związane z Covid-19. Dane statystyczne dotyczące liczby mniszek w Polsce opublikowała Konferencja Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych. Konferencja Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych w Polsce zrzesza 83 przełożone klasztorów kontemplacyjnych, należących do 13 rodzin zakonnych. Są to: Benedyktynki (9 domów), Benedyktynki Sakramentki (3), Bernardynki (9), Dominikanki (3), Kamedulki (2), Karmelitanek (28), Klaryski Kapucynki (6), Klaryski (7), Klaryski od Wierzytwej Adoracji (8), Norbertanki (2), Redemptorystki (1), Wizytki (4), Anuncjatk (1). W 2021 r. w klasztorach należących do konferencji klauzurowej żyło 1198 mniszek. 1081 to profeski wieczyste, 59 – profeski czasowe, 31 – nowicjuszk, 27 – postulanki. Było również 19 aspirantek, choć siostry nie doliczają ich do ogólnej liczby mniszek. Dla porównania w 2020 r. w klasztorach żyło razem 1208 mniszek, w tym 1105 profesek wieczystych, 55 profesek czasowych, 27 nowicjuszek i 21 postulantek. Było 48 aspirantek. Dla statystyki najbardziej reprezentatywną wielkością jest liczba profesek wieczystych, bo nie ma już w niej chwiejności decyzji charakterystycznej dla formacji początkowych. W roku bieżącym profesek wieczystych jest o 24 mniej. Zapewne znaczny wpływ na pomniejszenie ich liczby ma ilość zgonów, których w 2021 r. było aż 30. Badania ankietowe wykazały, że na covid-19 chorowało 536 sióstr, z czego 27 było hospitalizowanych, a 10 zmarło (2 – na covid-19 i 8 – z powodu chorób współistniejących). Zgony covidowe stanowią równo 1/3 wszystkich zgonów. Dane gromadzone przez Konferencję wskazują, że ogólna liczba sióstr pomalu lecz systematycznie maleje. I chociaż liczba sióstr podejmujących życie kontemplacyjne, na wszystkich etapach formacji, a więc: profesek czasowych, nowicjuszek i postulantek wyraźnie wzrasta, to jednak to nie wystarcza, by całkowicie wyrównać zastępowalność pokoleń. Poza wyżej uwzględnionymi, jest w Polsce kilka Klasztorów (6), które formalnie nie należą do Konferencji – żyje w nich ok. 50 mniszek. Możemy zatem powiedzieć, że ogółem, we wszystkich Klasztorach w Polsce żyje ok. 1250 mniszek, a do wstąpienia w ich szeregi przygotowuje się blisko 20 aspirantek. Statystyczna mniszka w Polsce w r. 2021 ma 57 lat.